

Фолбинга бориш - оғир гуноҳ

Image not found or type unknown

11:35 / 05.07.2019 7506

يَلْعَنُ الْمَاسِيَةَ وَالصَّلَاةَ وَيُرْحِلُ اسْلَالَ دَاوُدَ وَرَحَّسَ لِمَرْحِ يَدِّهِ لِدَمَحِ لَلِ
يَلْعَنُ وَيُدَلِّ اَدَهْ عِئَارِشِبَ عَفَا رَعَالِ اَوْ عَنَاهُ كَلَا نَمُهُ تَمُّ اُرَّحِ يَدِّهِ لِدَمَحِ لَلِ
نُيَدِّهِ لِمَوْيِ يَلِّ نَاسِحِ اِبْ مَوْعَبَتِ نَمَوْ، نُنِي عِبَاتِ لَلِ اَوْ وِبَاخِ صَاوَلِ اَ

Бугунги кунда ўзларини турли хил жозибадор номлар билан атаб, одамларни тўғри йўлдан оғдириш билан шуғулланаётганлар ҳамда уларнинг найрангига учаётганлар, афсуски, кундан-кунга ортиб бормоқда. Бу имтиҳон дунёда ҳаётнинг паст-баландларига бардош қилмайдиган баъзи имони заиф кишилар турли хил важлар билан фолбинларга мурожаат қилиб, уларнинг бозорини ривожланишига сабабчи бўлмоқдалар.

Баъзи туппа-тузук кишилар ҳам “Ишонмаймиз-у, лекин шундай бўлса ҳам бир бориб қўяверайлик-чи” деб, фолбинлар ҳузурига бораверишади. Бу иш ҳам мутлақо нотўғри. Мўмин киши шариатимизда қайтарилган ишлардан узоқда юриши лозим. Фолга ишонмай туриб, фолбиннинг ҳузурига чора излаб бориш ҳеч бир соғлом ақлга тўғри келмайди. Расулulloҳ саллаллоҳу алайҳи васаллам шундай деганлар:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا مَا لَا تَعْلَمُوْنَ اِنَّهٗ كَانَ عِنْدَ رَبِّكَ عِلْمٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ
هَلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا مَا لَا تَعْلَمُوْنَ اِنَّهٗ كَانَ عِنْدَ رَبِّكَ عِلْمٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

هَلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَقُوْلُوْا مَا لَا تَعْلَمُوْنَ

(ههنع هلللي اضري كل الامم نب سن نع ي ن ارب ط ل ا م ا م ا ل ا ه ا و ر)

“Ким фолбинга бориб, унинг гапига ишонса, Мухаммад саллаллоҳу алайҳи васалламга нозил бўлган нарсадан ажрабди. Ким унинг ҳузурига келса-ю, гапига ишонмаса, қирқ кеча намози қабул бўлмайди” (Имом Тобароний ривояти).

Ҳақиқий мўмин учун қирқ кунлик эмас, бир маҳал намозининг қабул бўлмай қолиши – улкан мусибатдир. Бу мусибат фақатгина фолбинга бориб, ундан бир нарса ҳақида сўрашнинг жазосидир. Унинг айтганига ишонадимми-йўқми, бунинг фарқи йўқ. Аммо ким фолбинга бориб, унинг айтганини тасдиқласа, имонига путур етган бўлар экан. Бундан Аллоҳнинг Ўзи асрасин!

Ҳозирги пайтда фол очишнинг турлари сон-саноксиз бўлиб кетди. Карта билан, қушларга хат торттириш билан, қўлнинг кафтига қараб туриб, суратга қараб ва ҳоказо... Буларнинг ҳаммаси куфр ишлардир.

Сеҳр, фолбинлик, илгирлик каби амалиёт билан шуғулланишнинг ҳар қандай тури ҳаром ҳисобланиб, уни ўрганиш, ўргатиш ва шуғулланиш қатъиян тақиқланган.

Ҳанафий мазҳабининг муҳаққиқ уламоларидан бири Муҳаммад Амин Ибн Обидин раҳимаҳуллоҳ фолбинликнинг ҳукми ҳақида батафсил тўхталиб ўтиб, қуйидагича хулоса қилади:

مَسْقِنًا اِذْ لَفَّهٗ فَلَاحٌ مَّيْمَنًا اَبْسَابُ بَيْعٍ غَلَاةٍ فَرَعَمَ يَغْدِي نَمَنَ هَاكُلًا نَّاصِحًا لِّاَوْ
رُفُكُلِبَابٍ مَّهْقٍ دَصُّمٌ يَلَعُ وَمَهْقٍ لَعُ مُمْكُحَمَ، اَعْرَشَ مُمْمَدَمٌ لُّكُلَاوِ... دِدَعَتُمْ عَاوَنًا اِلَى
يَفَوِّهَقِي دَصَتَوْنَهَاكُلًا اِنَايْتَابُ وَبَيْعٍ غَلَاةٍ لِمَلْعَاءِ اَعْدَابٍ رُفُكَي : هٔي زَاوَبُ لِي فَو
يَايِي نَجَلًا رَابِحًا نَعْرُبُ اِنَاوَا تَاوُورَسَمَلًا مَلْعَاءِ اِنَاوَلْوَقُوبُ رُفُكَي : هٔي نَاخِرَاتُ تَلَلَا

“Хулоса қилиб айтганда, фолбин – турли воситалар билан ғайбни билишини даъво қиладиган шахсдир. Воситаларнинг турларига қараб, улар ҳам ҳар хил бўлади... Шариатда уларнинг барчаси қораланган. Фолбинлар ва уларни тасдиқлаганларга “кофир” дея ҳукм қилингандир. “Баззоийя”да: “Киши – ғайб илмини даъво қилиши билан ва фолбиннинг олдига бориб, сўзини тасдиқлаши билан кофир бўлади”, – дейилган. “Татархонийя”да: “Фолбин “Ўғирланган нарсаларни биламан” дейиши, “Жинларнинг менга айтган хабарларини сизларга етказаман” дейиши билан кофир бўлади”, – дейилган” (“Раддул-мухтор”, 16-жуз, 310-бет).

Бугунги кунимизда ҳам айнан сеҳр ва фолбинлик каби иллатлар туфайли одамлар орасида фитна пайдо бўлиб, эр-хотин, ака-ука, опа-сингил, қўни-қўшни, овсинлар ўртасида шубҳа, гумон аралашиб, оқибатда қариндош-уруғ, қўшничилик ришталарига путур етмоқда.

Бугунги кунда мунажжимлар башоратига қараб иш режалаштирадиган, уларнинг башоратларига ишониб, ўз ҳаёт тарзини олиб борадиган кишиларнинг борлиги ачинарли ҳол, албатта. Бу борада Ибн Аббос разияллоҳу анҳумодан шундай ривоят қилинади:

“Ким юлдузлар илмининг бир бўлагини ўрганса, у сеҳр илмининг бир бўлагини ўрганган бўлади. Қанча (юлдузлар илмини) кўп ўрганса, шунча (сеҳр илмини) кўп ўрганган бўлади”(Имом Абу Довуд, Имом Ибн Можа ва Имом Аҳмад ривоят қилган).

Борлиқда юз бераётган ҳодисалар, инсон ҳаётидаги ўзгаришлар юлдузлар алмашуви сабабли эмас, балки Аллоҳнинг бандаларига бўлган илми, ҳикматига кўра бўлади. Журнал ва газеталарда чоп этилаётган мунажжимлар башоратига мурожаат қилиб, унга ишониш кишининг имонига путур етказиб қўйиши мумкин.

***Islom.uz* портали таҳририяти**